

2. Jei į 1 klausimą būtų atsakyta neigiamai:

- a) Ar SESV 49 straipsnis (EB sutarties 43 straipsnis) turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata, kaip antai 2002 m. HOAI 4 straipsnis, pagal kurią šiame honorarų tvarkos apraše nustatyti architektų ir inžinierių planavimo ir priežiūros paslaugoms taikomi minimalūs tarifai – išskyrus tam tikrus išimtinius atvejus – yra privalomi ir sudarant sutartis su architektais arba inžinieriais pasiektas susitarimas dėl mažesnio nei minimalūs tarifai honoraro yra negaliojantis, arba tokia nacionalinės teisės nuostata pažeidžiamas SESV 49 straipsnis (EB sutarties 43 straipsnis)?
- b) Jei į pirmesnę klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar iš tokio pažeidimo kyla, kad nacionalinės teisės nuostatos dėl privalomų minimalių tarifų (šiuo atveju – 2002 m. HOAI 4 straipsnis) turi būti nebetaikomos vykstančiame privačių asmenų teismo procese?

(<sup>1</sup>) 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006, p. 36).

**2021 m. rugsėjo 7 d. *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje FT / *Heseno federalinė žemė***

(Byla C-552/21)

(2022/C 2/22)

Proceso kalba: vokiečių

**Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas**

*Verwaltungsgericht Wiesbaden*

**Šalys pagrindinėje byloje**

Pareiškėjas: FT

Atsakovė: Heseno federalinė žemė

dalyvaujant: *SCHUFA Holding AG*

**Prejudiciniai klausimai**

1. Ar Bendrojo duomenų apsaugos reglamento (BDAR) (<sup>1</sup>) 77 straipsnio 1 dalį, siejamą su 78 straipsnio 1 dalimi, reikia suprasti taip, kad priežiūros institucijos išvada, kurią pastaroji praneša duomenų subjektui,
  - a) yra sprendimo dėl peticijos pobūdžio? Tai reikštų, kad priežiūros institucijos sprendimo dėl skundo teisminė kontrolė pagal BDAR 78 straipsnio 1 dalį iš principo apsiriboja patikrinimu, ar institucija skundą išnagrino, tinkamai ištyrė skundo dalyką ir pranešė patikrinimo išvadą,  
  
ar
  - b) laikytina institucijos sprendimu iš esmės? Tai reikštų, kad priežiūros institucijos sprendimo dėl skundo teisminė kontrolė pagal BDAR 78 straipsnio 1 dalį lemia tai, jog teismas turi peržiūrėti sprendimo iš esmės visą turinį, konkrečiu atveju – pavyzdžiui, kai diskrecija sumažėja iki nulio – teismas priežiūros instituciją gali taip pat įpareigoti imtis konkrečios priemonės, kaip tai suprantama pagal BDAR 58 straipsnį.
2. Ar duomenų saugojimas privačioje kreditingumo vertinimo agentūroje, kurioje asmens duomenys iš tokių viešų registru, kaip „nacionalinių duomenų bazių“, kaip jos suprantamos pagal Reglamento (ES) 2015/848 (<sup>2</sup>) 79 straipsnio 4 ir 5 dalis, saugomi be konkretaus pagrindo tam, kad gavus užklausą būtų galima suteikti informaciją, yra suderinamas su 2007 m. gruodžio 12 d. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 303, p. 1, toliau – Pagrindinių teisių chartija) 7 ir 8 straipsniais?

3. Ar privačios paralelinės duomenų bazės (visų pirma informacinių agentūrų duomenų bazės), kurios yra sukuriamos greta valstybinių duomenų bazių ir kuriose duomenys iš valstybinių duomenų bazių (nagrinėjamu atveju – skelbimai apie nemokumą) saugomi ilgiau, nei nustatyta Reglamente (ES) 2015/848 ir nacionalinėje teisėje, yra iš principo leidžiamos, ar teisė būti pamirštam pagal BDAR 17 straipsnio 1 dalies d punktą reiškia, kad šiuos duomenis privaloma ištrinti, kai:
- a) yra numatytas toks pat kaip ir viešame registre tvarkymo terminas,
- ar
- b) yra numatytas saugojimo terminas, ilgesnis nei viešam registrui numatytas saugojimo terminas?
4. Tiek, kiek BDAR 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos f punktas laikytinas vieninteliu teisiniu pagrindu, kuriuo remiantis duomenys, kurie taip pat saugomi viešuose registruose, yra saugomi privačiose kreditingumo vertinimo agentūrose, ar kreditingumo vertinimo agentūra turi teisėtą interesą jau tuomet, kai ši agentūra be konkretaus pagrindo perima duomenis iš viešo registro tam, kad gavusi užklausą galėtų juos pateikti?
5. Ar priežiūros institucijų pagal BDAR 40 straipsnį patvirtintuose elgesio kodeksuose, kuriuose numatyti patikrinimo ir ištyrinimo terminai, ilgesni nei saugojimo viešuose registruose terminai, leidžiama numatyti, kad nereikia atlikti BDAR 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos f punkte nustatyto palyginimo?

(<sup>1</sup>) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

(<sup>2</sup>) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/848 dėl nemokumo bylų (OL L 141, 2015 6 5, p. 19).

**2021 m. rugsėjo 14 d. *Rechtbank Amsterdam* (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Europos arešto orderis, išduotas dėl X, kita proceso šalis: *Openbaar Ministerie***

(Byla C-562/21)

(2022/C 2/23)

Proceso kalba: nyderlandų

**Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas**

*Rechtbank Amsterdam*

**Šalys pagrindinėje byloje**

*Europos arešto orderis, išduotas dėl: X*

*Kita proceso šalis: Openbaar Ministerie*

**Prejudicinis klausimas**

Kokių kriterijų turi taikyti teismas, turintis priimti sprendimą dėl bausmės ar laisvės atėmimo priemonės vykdymo tikslais išduoto EAO vykdymo, kai nagrinėja, ar išduodančiojoje valstybėje narėje per kaltinamuoju nuosprendžiu pasibaigusį procesą buvo pažeista teisė į pagal įstatymą įsteigtą teismą, o šioje valstybėje narėje nenumatyta galimybės imtis veiksmingos teisminės gynybos priemonės šios teisės pažeidimo atveju?